

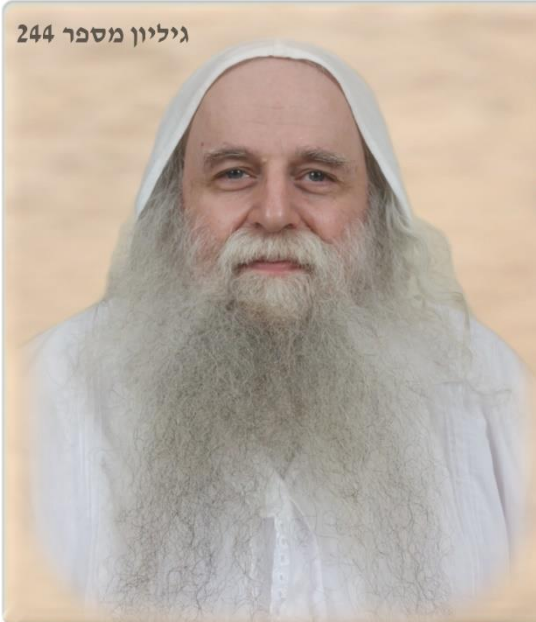

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת צו תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת צו הכנה לפסח תשפ"ה – איזהו בן חורין? ומהו האויב הגדול של האדם?

שנפלו בדומם, בצומח, בחי. על ידי הקרבנות מעלים אותם לדרגה של מדבר, מתקנים אותם, שיש גם כן נשמות של בני אדם ממש שמתגלגלות כעונש.

חלק מהענשים, כמו שמובא בישער הגלגולים' למהרח"ו הקדוש זי"ע, שמתגלגלים בדומם, צומח וגם בחי. ועל ידי עבודת הקרבנות כל אחד מקבל את התיקון. ואם יש נשמה של בן אדם שהיא מגולגלת בתוך בהמה – היא יודעת שהיא נשמה של בן אדם, והוא סובל שם בגלות, הוא בסבל גדול. ברגע שמקריבים אותו, הוא משתחרר, נגמר התיקון הזה שלו.

כמובן, תמיד אפשר לשאול: למה ה' יתברך בחר בדרך הזו ולא במשהו אחר? אה, טוב, האדם תמיד יכול להתגאות, תמיד, תמיד אפשר לשאול למה ולמה ולמה. למה? ככה ה' קבע בחכמתו האין-סופית. לעתיד לבוא הוא יגלה לנו את הטעמים המורכבים והעמוקים. כיום יש את מה שאמרנו פחות או יותר, ויש עוד הרחבה בתורת הסוד.

עם ישראל, ממלכת כהנים וגוי קדוש, אנחנו אמורים לקדש את כל הבריאה, לתקן את הכל: לתקן את חטא עץ הדעת טוב ורע, לתקן את מיעוט הלבנה, לתקן את שבירת הכלים, לתקן הכל. מי שרוצה להבין קצת, שיקרא את הספר שלנו 'רומח פינחס', יוריד אותו חניס מהאתר. יש שם את כל הבסיס לקבלה, למי שאין לו שום מושג וגם למי שיש לו מושג. ויש גם ספר 'קמה אלקמתי וגם נצבחה', שאחרי ה'רומח' כדאי לקרוא אותו, ואז לאדם כבר יהיה יסוד גדול והבנה עמוקה בכל המצוות.

אז על כל המצוות אפשר לשאול למה. בכלל אפשר לשאול למה יש רע, למה יש מלחמה, למה יש מות, למה יש מחלות, למה? כי ה' יתברך רצה עולם קל, שלם, שיהיה לנו קל. בשביל זה היינו בגן עדן, כלולים בנשמתו של אדם הראשון. היות שלא עמדנו בענין, אז הדרדר המצב שהגענו לעולם הזה כמו שהוא נראה היום – ומכאן צריך לעבוד את ה', וכאן צריך לתקן, וכאן צריך להשרות את שכונתו.

ערב טוב! שבוע טוב! חודש טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו תורתך', פרשת צו תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח.

וננסה קצת לדבר על הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'. וזו גם הכנה לפסח, כן, בעזרת ה' הבא עלינו לטובה.

בפרשת צו ה' יתברך מצוה את משה ואת עם ישראל בעניני הקרבנות ואיך לבצע אותם, ואחר כך בעניני ימי המילואים, איך לחנוך את עבודת הכהן הגדול, אהרן הכהן ובניו. יפה מאד.

ענין הקרבנות הוא ענין נשגב מאד, סוד עצום מאד. יש דברים שכבר פורסמו על ידי האר"י הקדוש ועל ידי ה'זהר' הקדוש וכל מיני מקובלים במשך הדורות. אבל באמת הסוד שבסוד שבסוד שבכל הענינים – זה רק לעתיד לבוא.

אבל אפשר אולי להגיד על דרך 'דרך עץ החיים', כמו שאמרו חכמים, מה שעושים לקרבן היו צריכים לעשות לאדם החוטא, והוא רואה שם את מה שהיו צריכים לעשות לו – ואנחנו הקטנים אומרים: אם פגעו בכבודו של ה' יתברך, שהוא ציוה ואנחנו בני האדם עשינו הפוך, זה גורם להסתלקות השכינה – כדי שתשרה השכינה צריך כפרה, והכפרה היא הקרבנות.

ואין ספק שהקרבן שהאדם מקריב הוא לא סתם איזו בהמה שאין לו שום קשר אֶתה. הכל לפי הסוד, הכל לפי הגלגולים והניצוצות של האדם. והוא צריך לשלם, אז דמים תמורת דמו. הוא הגביר את רוח הבהמיות על ידי העבירות שלו, אז ממעטים על ידי שחיטה את רוח הבהמיות ומעלים את הבהמה קרבן. כל חלק וחלק יש לו תפקיד, הכל על פי הקבלה, על פי הסוד.

וככה מתכפר, כי ה' יתברך רצה לברוא את העולם במדת הדין, ראה שאין העולם מתקיים – שיתף עמו מדת הרחמים. אז ענין הקרבנות הוא חלק ממדת הרחמים, כי העולם לא נברא בשביל הבהמות כמו שיש אנשים שסוברים – הוא נברא בשביל האדם, דומם-צומח-חי-מדבר. והאדם צריך לתקן ולהעלות את הכל. ויש ניצוצות

עובד את היצר הרע הפרטי, ולא עלינו הכללי. היצר הרע הפרטי, זה היצר הרע של האדם, והכללי הוא זה שנלחם נגד עם ישראל, נגד הקדושה, נגד התורה, נגד ה' יתברך. זה מלאך, השט"ן, הסטרא אחרא, כל כחות הרע.

אז להגיע לדרגה של בן חורין, זה לא דבר פשוט. אדם יכול לעסוק בתורה ולא להיות בן חורין. למה? כי היצר תופס אותו והוא נופל. המדות תופסות אותו, המדות הרעות, הן מנהלות לו את החיים – הגאווה, התאוה, הקנאה, השנאה, הכעס, העצבות, הם מנהלים אותו. אז הוא לא בן חורין.

איזהו בן חורין? – מי שעל ידי תורה ומצוות משתחרר מהעבדות ליצר הרע הפרטי וליצר הכללי, לא יכנסו בו דעות כוזבות למח שלו, לנפש שלו, לא יכנסו בו מדות רעות וישתלטו עליו. ואם כן, הוא מיד מסלק אותן ומתקן את זה. אז הוא בן חורין.

מנסים לתפוס אותו עד יום מותו. בן אדם צריך להיות ב'היכון' למלחמה, כי היצר יכול לבוא. אבל מי שרוצה ללכת בדרך הקדושה – "בדרך שאדם רוצה לילך, בה

מוליכין אותו", אז ה' יתברך ברחמיו עוזר לו להתגבר עליו. וצריך גם להתפלל כמובן, אבל צריך גם להתכונן ולדעת את המלחמה ולעשות אותה, לא להרגיש בנוח. אין להרגיש בנוח, הוא יכול לבוא בכל רגע ולגרום לבן אדם לעשות דברים שהוא לא האמין בחיים שהוא יעשה, במכה, 'בום'.

וככל שאדם עולה יותר, הוא בסכנה גדולה יותר. "ארבעה נכנסו לפרדס", רק רבי עקיבא נכנס בשלום ויצא בשלום. רבי עקיבא, אין כמו רבי עקיבא, זכותו יגן עלינו ועל כל עמו ישראל, הוא

אמר שכל פעם שבא גל, הוא הוריד את הראש והגל עבר – הנה, דרך של מלחמה. מה זה להוריד את הראש? ביטול, הוא התבטל. הוא ביטל את הגאווה שלו, הוא ביטל את הישות שלו מלשון 'יש', והגל עבר. ככה הוא המתיק את הדין. אז זה לא פשוט.

ואם כבר הזכרנו ארבעה שנכנסו לפרדס, אלישע בן אבויה, 'אחר', שהיה גם מגדולי החכמים העצומים, הוא נפל. למה? חכמים אמרו: כי כבר באצילות הן צורותו אביו רצה שיהיה לו בן שיהיה לו כבוד התורה. הוא ראה את כבוד התורה של החכמים שהאש ליחכה סביבם כשהם למדו תורה, הוא אמר שגם הוא רוצה בן שיהיה ככה. זאת אומרת שהתחלת הענין היה ענין של גאווה וכבוד, וזה פגם וגרם לו לנפילה. "מי יודע עז אפף".

אם כן, להיות בן חורין זה לא רק לצאת ממצרים הגשמית. כל אחד נמצא במצרים גם היום, במצרים האישית שלו, והוא צריך לדעת את מפת הקרב ולדעת להלחם ולצאת מהמצר, לצאת מהשעבוד. ושעבוד מלכויות, עם ישראל גם כן משועבד עדיין לאומות, לאומות העולם, עד שיבוא המשיח ויגאל אותנו אנחנו עדיין, לא כמו במצרים ברוך ה',

מה האדם חושב את עצמו? בן אדם הוא כלום. תסתכלו רק על השמים, על הכוכבים, על האדמה, על הבריאה המופלאה הזו – ותבינו שאנחנו כלום, ואי אפשר להשיג בכלל. את הנהגתו יתברך אנחנו משיגים כי הוא מגלה לנו בתורה. אבל את גדולתו, "לְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר".

אז קודם כל לתקן את הגאווה. הגאווה היא אולי האויב הגדול של האדם. כשבן אדם מתגאה – היצר הרע גומר אותו. גומר אותו, ה' ישמור. אז לכן מותר לשאול שאלות עד גבול מסוים. אם היית אתה אלקים, אז היית יודע הכל. אבל אתה לא. אתה רק בן אדם בשר ודם.

ואנחנו רוצים לדבר גם על הענין של חנוכה המזבח, או איך מכינים את הכהנים לקראת זה שחונכים אותם לעבודה. ולמה צריך חנוכה? כל דבר חדש, בן אדם גם צריך ללמוד אותו ולהתנסות בו, וגם מי שבא לעבוד בבית המקדש צריך לקדש אותו. אז משה רבינו מקדש את אהרן, ומקדש את בניו הכהנים ואת כל המשכן ואת כל העניינים. כמו שה' ציוה אותו, ככה הוא עושה. ועל ידי העשייה הזו הם היו מוכנים להתחיל לעבוד ביום שבת בעבודת המשכן, ואחר כך בבית המקדש.

אז מובן שלזה צריך הכנה. לכל דבר צריך הכנה. אנשים חושבים שאפשר ביום אחד להיות כמשה רבינו – לא. "יש קונה עולמו בשעה אחת", אבל זה נדיר. בדרך כלל צריך הכנה גדולה מאד. כל החיים האלו הם הכנה לזמן שנגיע לפני בית דין של מעלה לתת דין וחשבון אחרי מאה ועשרים שנה, זו הכנה. וכל זה הכנה ליום הדין הגדול. הכל הכנות.

רציתי להגיד עוד משהו: שה' יתברך אוהב סדר. הכל הוא לפי

החכמה, הכל מדויק, כל דבר ודבר. אתם רואים איך הוא מצוה, על הדברים הכי קטנים הוא מצוה, יתברך שמו לעד. חשבתי על זה שגם עולם התהו, אפילו עולם התהו הוא מסודר, יש לו גבול. הוא לא בלתי בעל גבול עולם התהו. לכן כתוב: "קֶץ שָׁם לַחַשְׁדָּה". אפילו איפה שרואים שיש איזה תהו, התהו הזה יגמר, הוא לא ימשך לעולמי עד. לא.

למה? כי ה' אוהב תיקון. ולכן עולם התיקון, זה העולם שמביא אותנו לנצחיות. ועולם התהו מביא אותנו לדברים קשים. ולכן יש אנשים שמעריצים את התהו, והאנשים האלה צריכים תיקון. וגם התהו יקבל תיקון, כמו שגם הגיהנום לעתיד לבוא יקבל תיקון. הכל יקבל תיקון, גם הרע יקבל תיקון, או שהוא יתוקן או שהוא יוכחד – כי אבא שבשמים עושה הכל בשלבים, בחכמה העליונה האין סופית, כדי שהכל יבוא על מקומו בשלום.

ועכשיו כמה עניינים בעניני הכנה לפסח, סדר פסח. והשאלה: מה זה להיות בן חורין? כן, כמו שכתוב: "חירות על הַלְחֹת" – "אל תקרי חרות אלא חרות, שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה", מי שמקיים את התורה, כן, כי או שבן אדם עובד את ה' יתברך, או שלהבדיל הוא

איזהו בן חורין? – מי שעל ידי תורה ומצוות משתחרר מהעבדות ליצר הרע הפרטי וליצר הכללי, לא יכנסו בו דעות כוזבות למח שלו, לנפש שלו, לא יכנסו בו מדות רעות וישתלטו עליו. ואם כן, הוא מיד מסלק אותן ומתקן את זה. אז הוא בן חורין.

בתורה ולא בלומדי התורה. ההפך, לאהוב אותם, לכבד אותם, לשים אותם עטרה לראשינו, כן.

וזה לא פשוט. ללמוד את התורה, זה לא פשוט. ולקיים אותה, זה בטח לא פשוט. ולקיים אותה לשם שמים, זה עוד יותר לא פשוט. הכל זה מלחמה, זיכוך ועוד זיכוך ועוד זיכוך. בן אדם צריך להיות מדקדק מאד בפנימיותו, לראות את החסרונות שלו ולתקן אותם, שלא יהיה קצת חמץ. ונדיר למצוא. נדיר למצוא אפילו אתרוג בשוק. אתרוג מושלם – אתה עובר בכל השווקים בירושלים, אולי תמצא איזה אתרוג מושלם, אולי. האתרוג מסמל את האדם. מה נגיד ומה נאמר?

ולכן יש את 'דרך עץ החיים' – להתעמק ולהתעמק, ולתקן ולתקן ולתקן. זו 'תורה תבלין'. 'בראתי יצר הרע, ובראתי לו תורה תבלין', תורה תבלין – כדי שנהיה ראויים, פחות או יותר, מה שבן אנוש יכול להיות ראוי לפני אבא שבשמים, ולא להתגאות, לא להתנפח, ולהיות כאיש אחד בלב אחד. בקיצור, להתנהג כראוי כפי שמצוה עלינו בורא הבריאה יתברך שמו לעד ולעולמי עולמים.

אנחנו בחבלי משיח. אם נזכה, בכל רגע יכול לבוא משיח, רק נעשה תשובה. לא חייבים לחכות מאה-מאתים שנה, לא. במה זה תלוי? זה תלוי בנו. וחודש ניסן חודש מסוגל לגאולה, וליל הסדר בודאי. וזהו.

עוד עצה: להזהר עכשיו שאנחנו מנקים לפסח ויש הרבה הכנות, הרבה טרחות, הרבה הוצאות – להיות שמחים, להיות רגועים, לא להתעצבן, לא להקפיד אחד על השני, לעשות כל מה שצריך אבל בלי להגיע למצבים לא רצויים – כדי שהמצוה לא תחמיץ, לא להחמיץ את המצה – את המצוה, שתהיה מצה שמורה, שכולנו נהיה מצה שמורה.

לחיים! לחיים! לחיים!

פסח כשר ושמח! ושניגאל למען שמו באהבה!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

אנחנו במצב טוב יותר מאשר פעם – אבל עדיין אנחנו משועבדים. למה? מפני עוונותינו, זה חלק מהעונש. לא רצינו להשתעבד לבורא עולם ולעבוד אותו בלבב שלם בטוב ובנעימים – אז העונש, זה להיות משועבד לבשר ודם.

לא החזקנו את עצמנו כראוי "כאיש אחד בלב אחד" – הוצאנו לגלות מזעזעת של אלפיים שנה כמעט, ושם בגלות נהיינו אוהבי ישראל. יהודי עזר ליהודי בדרך כלל. תמיד יש יוצאי דופן, אבל בדרך כלל היהודים מאוחדים. למה? זה התיקון. על ידי הצער והרדיפות וכל הדברים הקשים שעם ישראל עובר – היהודים מתאחדים, כדי שנגיע לרגע שנעלה לארץ, נחזור בתשובה שלמה, גם הפרט וגם כלל עם ישראל, ובאמת נהיה ממלכת כהנים וגוי קדוש, אור לגוים. ואז יבוא משיח והכל יהיה טוב. אז תראו איזה סיבוב עושים בשביל לתקן את מה שפוגמים, רחמנא לצלן.

בפסח יצאנו ממצרים, וכל שנה ושנה זה זמן של עת רצון, ליל הסדר. אפשר לצאת באמת ממצרים האמתית ולהגאל גאולת עולמים – אם נתקן מה שצריך, אם נתחזק כמו שצריך, אם נתאחד כמו שצריך, אם לא נתגאה כמו שצריך, אם נשמור את המצוות כמו שצריך, שלא יהיה חמץ, שזה היצר הרע, החמץ הזה שמסתתר ואסור שיהיה אפילו כלשהו ממנו, חמץ ושאור.

לחם עוני, זה הלחם של הענוה, שלא תתנפח, כן? הלחם מתנפח. המצה לא, אם היא מתנפחת, היא החמיצה – אז משה רבינו העניו מכל האדם, הוא היה השליח להוציא אותנו ממצרים.

התורה היא עמוקה שאין לכם מושג, אין לה סוף, אין לה סוף – פשט, רמז, דרש וסוד, ואחר כך בתוך זה יש עוד פעם פרד"ס, ועוד פרד"ס בתוך פרד"ס עד אין סוף, וזה לא נגמר. לעתיד לבוא תתגלה כל התורה. עכשיו אנחנו עדיין במבוא.

למה ה' יתברך הוציא אותנו ממצרים? – כדי שנקבל את התורה, כדי שנהיה ממלכת כהנים וגוי קדוש. ולכן או שהיינו מקבלים את התורה, או שהיה מחזיר את העולם לתהו ובהו. העולם מתקיים בזכות התורה ולומדי התורה ומחזיקי התורה ומקיימי התורה. זהו. לא לזלזל, לא

יתעלה היוצר ויתגלה הבורא

אשר זיכנו לברך על המוגמר בחיבור זה ה-15 - במספר. וקראתיו: "תינוק שנשבה" על שם משה רע"ה אשר נשבה בין הגוים בבית פרעה. ושם גדל. ובדור זה שרובו תינוקות שנשבו יש צורך לזכור היטב עובדה זו ולקרבים באהבה ולא לזלזל בהם ולשונאם ח"ו. ומכיוון שדור זה רובו ככולו תינוקות שנשבו, בווער בעצמותי הרצון לזכות את כל נשמות ישראל בפתח לפנימיות התורה אשר רק בכוחה לקרב את הניצוצות הנדחים ביותר ולחזק את הקרובים בדור חשוך זה!

מתוך הקדמה תינוק שנשבה - פסח מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס' 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

מתוך הספר 'תינוק שנשבה' - קובץ מאמרים על חג הפסח, קובץ טעמי מצוות החג.

<https://rachlin.org.il/ktavim/books/files/Tinok.pdf>

מתוך נפשי – לכבוד חג הפסח תשפ"ה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

"ב ניסן תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים · לרפואת הפצועים · להחזרת החטופים · לשמירה על החיילים.

א. בציור, הצבעים הכהים מבליטים את הצבעים הבהירים – כך הרשעים מבליטים את הצדיקים, כך פרעה הרשע הבליט את משה רבינו.

ב. לא כל המדבר גבוהה גבוהה על קדושה הוא קדוש.

ג. סוף האמת להתגלות. סוף השקר להכחד.

ד. הקליפה רצונה תמיד לשעבד את הקדושה. ובעוונות תלוי אם נהיה עבדים לפרעה ר"ל, או להבדיל עבדי ה' ית'.

ה. אסור לפחד מהרשעים. אך חייבים להזהר מהם.

ו. אי אפשר להסתיר את הגאווה. כמו החמץ, סופה להחמיץ את כל העבודה.

ז. כל עבודתנו חייבת להיות על מנת לתת כח לפמליא של מעלה! וכאיש אחד בלב אחד. רק כך נצליח בס"ד, ויומתקו הדינים, ובא לציון גואל במהרה ברחמים!

ח. ככל שהאדם מתגאה יותר ומתנפח כמו שאור שבעיסה – כך הוא בסכנה גדולה יותר. ככל שהוא עניו יותר, כך הוא שמור יותר – כמו מצה שמורה.

ט. מתוך שאנו מזכירים את שעבוד מצרים ואת גאולת מצרים – אנו מבינים את מצבנו העגום, ועד כמה אנו זקוקים לרחמי שמים להגאל סוף סוף גאולת עולמים!

י. שעבוד מצרים נגרם בגלל "בַּמָּה אֲדַע?" של אברהם אבינו ע"ה. כמה נורא. כמה חייבים לשמור על הפה ועל האמונה התמימה, ולהזהר בכבוד שמים ובכל מלה שאנו אומרים כלפי שמים!

יא. אדם הראשון נכשל בשמירה על הקדושה. לכן יוסף הצדיק, היסוד הקדוש, הוא הראשון שירד למצרים, כדי לתקן את פגם הברית – והצליח ב"ה.

יב. משה רבינו גדל בבית פרעה על מנת שיעלה משם את כל הניצוצות, ועל מנת שייגבר על קליפת פרעה – ומתוך כך יוכל גם להיות השליח לגאול את ישראל משעבוד מצרים ופרעה הרשע. לכן הוא לא פחד ממנו, כיוון שהכיר את סרחונו ואת חולשותיו.

יג. פושעי ישראל לא רצו להגאל, ולכן מתו בשלושת ימי החשיכה. מזעזע שאדם ששקוע כמעט בשער הנו"ן של הטומאה אינו רוצה לצאת משם! כעבד שמעדיף להשאר עבד, כאסיר שמבכר את הכלא על חיי חירות. אנשי הטבע המנותקים מהעולמות העליונים – מעדיפים את הסתר הפנים ולהשאר במצבם...

יד. יהודי החי בגלות אינו שייך לשם כלל! עמוק בלבו הוא חש תמיד נטע זר. ואם הוא שוכח – מזכירים לו.

טו. מכות מצרים לא היו רק על מנת להכניע את המצרים ולהעניש אותם – אלא היו גם עבור עם ישראל, שיראו את כחו של ה' ית' ואת תפקידם האלקי, וילכו אחרי ה' ית' ותורתו כאיש אחד בלב אחד.

טז. מנקודות הלימוד החשובות של הגלות: השפלות, הענוה, התשובה, והתפילה והאמונה והדבקות בה' ית'. מתוך האפסיות של השעבוד, האדם והעם מתעוררים לצעוק אל ה' ית' שיגאל אותנו.

יז. אין ספק שהבסיס והשורש של שנאת החנם, שבגללה גורשנו מארצנו – הוא הגאווה. ולכן עלינו להזהר ממנה מאד.

יח. מה יעשו 'אנשי הטבע', 'אנשי העולם הזה', כאשר פתאום יתגלה משיח צדקנו?!

יט. זכור: דעות מוטעות גורמות להחלטות מוטעות. ודעות מוטעות נובעות מהעוונות. לכן הצדיקים מכונים 'נקיי הדעת'.

כ. בגאולת מצרים לא התבטל היצר הרע הפרטי והכללי, ולכן היו נפילות קשות ורשעים – דתן ואבירם, המקושש, המקלל, חטא העגל, חטא המרגלים, פסל מיכה וכו'. אך בגאולה העתידית הקרובה, ה' ית' יבטל את היצר הרע הפרטי והכללי, ולא ייכשל עוד לעולם.

כא. 'מצרים', אותיות 'מיץ מר'. חשבו ששם טעים כמו מיץ, אבל מר שם כלענה. כך היצר מפתה את האדם: מראה לו את ה'ענג' של העבירה – אבל הענג הופך לנגע.

כב. צריך לעורר מלמטה, שיתעורר למעלה הרצון האלקי לגאול אותנו במהרה גאולת עולמים!

לחיים! לחיים! לחיים! חג פסח כשר ושמח!

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל עת ובכל אתר לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! ובא לציון גואל במהרה ברחמים!